

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **D. K.** ,
skazanego za czyny z art. 300 § 2 k.k.,
oraz **D. K.** ,
skazanej za czyny z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 czerwca 2020 r.,
w trybie art. 535 § 3 k.p.k., kasacji obrońcy skazanych
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt IV Ka (...),
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M.
z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację obrońcy skazanych jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanych od poniesienia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w M. wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt II K (...), uznał D. K. za winnego popełnienia czynów z art 300 § 2 k.k. i za te czyny, przy przyjęciu ciągu przestępstw, orzekł wobec niego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 30 zł. Tym samym wyrokiem Sąd ten uznał D. K. za winną popełnienia czynów z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 300 § 2 k.k., za które, przy przyjęciu ciągu przestępstw, wymierzył jej karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę

grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 30 zł. Wymierzone kary pozbawienia wolności zostały warunkowo zawieszane na okresy 3 lat tytułem próby.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy D. K. i D. K. , Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt IV Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok (pkt I) oraz orzekł o kosztach postępowania (pkt II i III).

Od tego wyroku kasację na korzyść skazanych wywiódł ich obrońca, zarzucając mu „w oparciu o treść przepisu art. 523 § 4 pkt. 1 k.p.k. w związku z art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. — obrazę przepisu postępowania mającą istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art 17 § 1 pkt 10 k.p.k. poprzez procedowanie w sprawie i nie wydanie rozstrzygnięcia umarzającego postępowanie w sytuacji, w której:

1. co do wierzytelności przysługujących:

a. P. .a.r.l. z siedzibą w L.

b. oraz egzekwowanych wcześniej przez Naczelnika Urzędu Skarbowego w M. brak jest wniosków pokrzywdzonych o ściganie oskarżonych,

2. odnośnie pozostałych pokrzywdzonych podmiotów, brak jest dokumentów, które w sposób obiektywny potwierdzałyby okoliczność umocowania osób składających w ich imieniu wnioski o ściganie oskarżonych w dacie złożenia tych wniosków - do reprezentowania tych podmiotów”.

Skarżący wniósł o uchylenie kwestionowanego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S. , ewentualnie o uchylenie kwestionowanego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji i w konsekwencji umorzenie postępowania w niniejszej sprawie prowadzonej przeciwko D. K. i D. K. .

W odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Rejonowej w M. wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniesiona przez obrońcę skazanych kasacja jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym, co pozwoliło na jej oddalenie w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Stosownie do dyspozycji art. 523 § 2 k.p.k. kasacja na korzyść może być wniesiona jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej

wykonania. Wskazane ograniczenie nie dotyczy jednak kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub w wypadku określonym w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 k.p.k.). Tym samym strony mogą składać kasację na korzyść od wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, pod warunkiem jednak, że zawarto w niej zarzut wskazujący wprost na uchybienie wymienione w art. 439 § 1 k.p.k.

Wobec treści podniesionego w kasacji zarzutu, Sąd Najwyższy przystąpił do jej merytorycznego rozpoznania, ponieważ zarzut ten wskazuje na uchybienie wymienione w art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k.

Z akt sprawy wynika, że Prokurator Rejonowy, który skierował do Sądu Rejonowego w M. akt oskarżenia przeciwko D. K. , zarzucił mu popełnienie czynów z art. 300 § 2 k.k., zaś D. K. oskarżył o popełnienie czynów z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 300 § 2 k.k. Taką też kwalifikację prawną czynów przypisanych skazanym przyjął Sąd I instancji, co zostało zaaprobowane przez Sąd odwoławczy.

Przestępstwo określone w art. 300 § 2 k.k. należy do kategorii publicznoskargowych, ściganych z urzędu. Odrębne uregulowanie zawiera art. 300 § 4 k.k., stanowiący, że jeśli pokrzywdzonym nie jest Skarb Państwa, to ściganie przestępstwa z § 1 następuje na wniosek pokrzywdzonego. Przestępstwa z § 2 i 3 są więc ścigane z urzędu. W rezultacie, ściganie czynu z art. 300 § 2 k.k. nie jest uzależnione od złożenia wniosku o ściganie przez organy uprawnione do działania w imieniu podmiotów pokrzywdzonych. Wynika to wprost z brzmienia art. 300 § 4 k.k.

W przypadku przestępstw ściganych z urzędu, bez wniosku pokrzywdzonego, wola pokrzywdzonego podmiotu w kwestii ścigania oskarżonego czy ewentualny brak żądania ścigania albo jego cofnięcie, pozostają bez wpływu na dopuszczalność procesu.

Mając zatem na uwadze, że obrońca wniósł kasację od wyroku skazującego na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zaś analiza akt sprawy nie pozwoliła na stwierdzenie zaistnienia uchybień wymienionych w art. 439 § 1 k.p.k., kasację tę należało uznać za oczywiście bezzasadną i w oparciu o art. 535 § 3 k.p.k. jako taką oddalić.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu w postępowaniu kasacyjnym wynika z treści art. 637a k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Kierując się względami słuszności, jak również ze względu na sytuację majątkową skazanych, zwolniono ich od poniesienia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.